

Posudek diplomové práce Kláry Pilíkové *Barbora Hoblová a Mladoboleslavsko*

74 s. textu, poznámkový aparát, bibliografie, textové a obrazové přílohy

Klára Pilíková ve své diplomové práci navazuje na tradici monografií věnovaných osobnostem z dějin oboru. Její příspěvek patří tedy k historické etnologii, zároveň však, protože se týká ženy, která se věnovala i jiným aktivitám, je to práce, kterou je možno označit jako genderovou.

Autorka vychází především z archivní pozůstalosti Barbory Hoblové a z její osobní bibliografie. Vedle toho se opírá o několik studií, které se zaměřují na dílčí působení Barbory Hoblové v etnografii a ženském hnutí a konečně je zde nepříliš bohatá obecněji zaměřená literatura.

V první části práce, věnované mládí Barbory Hoblové, postupuje autorka chronologicky, v dalším textu pak volí tématické rozčlenění jednotlivých aktivit, což je klasický přístup, který se osvědčuje i zde.

Zpracovat (historickou) osobnost, podat její co možná objektivní obraz na pozadí dobových reálií, kultury, politiky, umění a zde i souvislosti s vývojem odborné disciplíny, není lehký úkol. Vyžaduje interdisciplinární přístup, heuristickou práci, kritiku pramenů, rozhled po literatuře a široké kulturně historické zázemí. Někdy bývá obtížné neztotožnit se s objektem svého zájmu natolik, aby autor (obzvláště mladý) nepodlehł charismatu osobnosti, kterou zpracovává a neztratil nutný odstup.

Autorka měla k dispozici zajímavý, byť archivním způsobem nezpracovaný pramen, který bezesporu poctivě prošla a získala tak základní informace. Oceňuji, že se jí podařilo alespoň částečně rekonstruovat publikační činnost Barbory Hoblové, roztržštěnou v mnoha periodikách, většinou problematicky dostupných.

Práce nevznikala snadno. Pod (zbytečným) časovým tlakem nebylo možné všechno v klidu promyslet a zformulovat. Jednotlivé kapitoly jsou dobře řazené, ale vlastně jen krátce nastiňují, o čem by mohly být. Je to v podstatě otevření problematiky, nikoli už skutečná analýza, nikoli zhodnocení v pravém slova smyslu. Autorka si je této „nedotaženosti“ vědoma, ale v dané situaci nebylo možno postupovat jinak.

Mám-li se vyjádřit k celkové úrovni, pak nemohu než předběžně navrhnout ohodnotit práci jako dobrou a doporučit ji k obhajobě.

Praha, 12. května 2007

Doc. Irena Štěpánová, CSc.
Ústav etnologie UKFF